

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: M. K.**, nar. „X“, bytem „X“, **proti žalovanému: Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze 2, ul. Na Poříčním právu č. p. 376/1, PSČ 120 00, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště Chomutov**, ze dne 22. 5. 2014, č. j. SZ/1078/2014/4S-ÚSK, kterým bylo rozhodnuto ve věci žádosti žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním postižením,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně zaslala prostřednictvím pošty dne 26. 8. 2014 zdejšímu soudu podání, které označila jako žalobu, přičemž z obsahu této žaloby vyplynulo, že žalobkyně touto žalobou brojí proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště Chomutov, ze dne 22. 5. 2014, č. j. SZ/1078/2014/4S-ÚSK, kterým bylo zamítavě rozhodnuto ve věci žádosti žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním postižením.

Z žaloby tedy vyplývá, že žalobkyně se domáhá zrušení správního rozhodnutí žalované strany ve smyslu ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbývá nic jiného než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 s. ř. s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 5 s. ř. s., dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřipustnosti návrhu v ust. § 5 s. ř. s. je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

V daném případě přitom soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba odmítnout, a to s poukazem právě na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť žaloba vůči němu byla ze strany žalobkyně podána předčasně.

K tomuto závěru soud dospěl s ohledem na zjištění, že žalobou napadené rozhodnutí je toliko prvoinstančním rozhodnutím, když bylo vydáno správním orgánem v prvním stupni, neboť bylo vůči němu možné podat odvolání.

Skutečnost, že v předmětné věci žalobkyně napadá toliko prvoinstanční rozhodnutí, si soud přitom ověřil u žalovaného, který soudu sdělil, že se skutečně jedná o prvoinstanční rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště Chomutov, proti němuž bylo přípustné podat odvolání. Dále žalovaný soudu sdělil, že žalobkyně toto prvoinstanční rozhodnutí v souladu s uděleným poučením napadla včasným odvoláním, o kterém dosud žalovaný nerozhodl.

Pokud ovšem žalobkyně uplatnila žalobu dne 26. 8. 2014, nebylo možné touto žalobou napadnout prvoinstanční rozhodnutí ze dne 22. 5. 2014, neboť žalobkyně nevyčkala rozhodnutí žalovaného o námitkách proti prvoinstančnímu rozhodnutí ze dne 22. 5. 2014, a proto je nutno žalobu odmítnout pro předčasnost s poukazem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Žalobkyně sice vyčerpala řádný opravný prostředek – odvolání – který byl připuštěn v řízení před příslušným úřadem práce jakožto prvoinstančním správním orgánem, avšak nevyčkala na konečné rozhodnutí ve věci, tj. na rozhodnutí o odvolání žalovaného jakožto druhoinstančního správního orgánu, které dosud nebylo vydáno. Žalobkyně tudíž nepřipustně brojí toliko proti prvoinstančnímu rozhodnutí a nikoliv proti konečnému rozhodnutí ve věci, které z povahy věci je v daném případě rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 5 s. ř. s. Směrem k žalobkyni soud výslovně podotýká, že **žalobkyně bude mít možnost podat žalobu vůči rozhodnutí žalovaného o jejím odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ústí nad Labem, Kontaktní pracoviště Chomutov, ze dne 22. 5. 2014, č. j. SZ/1078/2014/4S-ÚSK, kterým bylo rozhodnuto ve věci žádosti žalobkyně o průkaz osoby se zdravotním postižením, až teprve poté, co toto rozhodnutí bude vydáno a řádně jí doručeno**, a to ve lhůtě 2 měsíců od doručení tohoto odvolacího rozhodnutí žalobkyni.

S ohledem na shora rozvedené skutečnosti, které korespondují konstantní judikatuře správních soudů v této otázce včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs/98/2004-65, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a na www.nssoud.cz), soudu tedy nezbylo než žalobu ve výroku ad I. tohoto usnesení odmítnout.

Z důvodu odmítnutí žaloby soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. tohoto usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 27. srpna 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová